

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/321/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213318
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5613213318.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivanou Stehlíkovou, v právnej veci žalobcu: I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/X, B. Y., právne zastúpený advokátkou JUDr. Luciou Hurajovou, so sídlom ul. 1. mája 709, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému 1./ I. T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: X. E. XXXX/XX, D. Ľ., právne zastúpený Advokátska kancelária GOGA a spol., s.r.o., so sídlom Žriedlová 3, Košice, IČO: 36 863 947, proti žalovanému 2./ Ľ. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J.Í. XXXX/XX, J., právne zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Jančim, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, proti žalovanému 3./ T. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M.L. XXX/XX, D. Ľ., právne zastúpený JUDr. Gáborom Szárazom, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa a proti žalovanému 4./ W. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, J., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Mgr. Štefan Rybovič, s.r.o., so sídlom Budovateľská 36, Stará Ľubovňa, IČO: 47 253 088, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. V časti o zaplatenie 1.414,80 eur sa konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný 1./ až 3./ **s ú p o v i n n í** spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 949,46 eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti a voči žalovanému 4./ sa žaloba **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi sa **p r i z n á v a** spoločne a nerozdielne voči žalovaným 1./ a 3./ náhrada trov konania v rozsahu 14,72 %, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

V. Žalovanému 4./ sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 23.12.2013 sa žalobca domáhal voči žalovaným 1./ až 4./ zaplatenia sumy 4.122,06 eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody na zdraví vo výške 1.414,80 eur a titulom ušlého zisku vo výške 2.707,26 eur z dôsledku protiprávneho konania žalovaných 1./ až 4./, ktorí žalobcovi mali spôsobiť viaceré zranenia zistené pri lekárskom ošetrení žalobcu dňa 01.01.2012. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 01.01.2012 asi o 02:00 hod. došlo v Liptovskej Porúbke pred objektom centrálnej chaty rekreačného strediska Liptovia Resort ku skutku (trestnému činu), kedy žalovaný 1./ žalobcu bezdôvodne fyzicky napadol tak, že ho jedenkrát päťou uderil do tváre, následkom čoho žalobca spadol zadnou časťou tela na varnicu s čajom. Potom žalobcu ležiaceho na zemi ďalší účastníci odtiahli vedľa centrálnej chaty, kde ho skupina mužov kopala do celého tela, pričom jeden z útočníkov poškodenému kľáčiac na hrudníku opakovane udieral päťou do oblasti tváre. O útoku podal žalobca trestné oznámenie, o ktorom sa viedlo trestné konanie. Podľa znaleckého

posudku č. 6/2012 vypracovaného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia C.. I. K. zo dňa 17.04.2012, boli zistené zranenia žalobcu, ktoré znalec ohodnotil 90 bodmi. Išlo o nasledovné zranenia: otras mozgu, pomliaždenie tváre s opuchom a krvným výronom v jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo, pomliaždeninou očnej gule vpravo s pórúrazovou poruchou zorného poľa vpravo dvojíťým videním, s podozrením na krvný výron za očnou guľou a možným poškodením zrakového nervu retrobulbárne, pomliaždenie sedacej časti vpravo s opuchom počínajúcim krvným výronom (bez obodovania), pomliaždenie steny brušnej a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči. Žalobca sa tiež žalobou domáhal ušlého zisku na tom základe, že mal už od 03.01.2012 vykonávať činnosť na pozícii strojník lyžiarskeho vleku a obsluha zasnežovacích zariadení pre Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., prevádzkovateľa lyžiarskeho strediska SKI centrum Bačova roveň, Vyšná Boca. Z uvedenej činnosti mal mať žalobca príjem 950 eur mesačne po dobu od 03.01.2012 do 31.03.2012. Ako samostatne zárobkovo činná osoba by žalobca z dosahovaného príjmu uhrádzal mesačne platby na povinné verejné zdravotné poistenie, a to v sume 47,58 eur mesačne. Z dôvodu útoku bol žalobca práceneschopný a na pracovnú pozíciu nenastúpil, čím stratil z činnosti strojníka lyžiarskeho vleku a obsluhy zasnežovacích zariadení zisk v sume 3 x 950 eur mínus povinný odvod na verejné zdravotné poistenie vo výške 47,58 eur, t. j. sumu 2.707,26 eur. Pôvodne žaloba smerovala len voči žalovanému 1./ Žalovaný 1./ sa k žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 04.02.2013 tak, že považuje žalobu voči jeho osobe v celom rozsahu za nedôvodnú. Uviedol, že žalobca nijako nepreukázal ako a či vôbec naplnil zákonné predpoklady pre uplatnenie práva na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému 1./, teda nepreukázal, aký protiprávny úkon žalovaný 1./ urobil, aká škoda žalobcovi konaním žalovaného 1./ vznikla a či je protiprávny úkon v príčinnej súvislosti so škodou žalobcu. Žalovaný 1./ poukázal na to, že nebol žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu uznaným za skutok či protiprávny úkon, z ktorého ho žalobca obviňuje, preto považuje žalobu za predčasnú a neopodstatnenú. Žalobca tvrdí, že žalovaný 1./ je osobou, ktorá mu ublížila na zdraví tak, že mu jedenkrát päšťou udrela do tváre, na druhej strane však sa domáha voči žalovanému odškodnenia na zdraví v počte bodov 90, ktoré boli podľa znalca spôsobené opakovanými kopancami a údermi päšťou do tela žalobcu skupinou osôb odlišných od žalovaného 1./ Je ťažko uveriť tvrdeniu, že poškodenie zdravia žalobcu spôsobil žalovaný 1./ iba jediným úderom do tváre. Toto odporuje samotnému záveru znaleckého posudku C.. I. K..

2. Podaním, doručeným súdu dňa 24.10.2014, žalobca navrhol, aby do konania vstúpili ďalší žalovaní, a to žalovaný 2./ L. Y., žalovaný 3./ T. Š. žalovaný 4./ W. S.. Žalobca zároveň pripojil uznesenie o vznesení obvinenia týmito osobám vyšetrovateľom OR PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície zo dňa 22.09.2014. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 19.03.2015, sp. zn. 7C/321/2013-58, pripustil vstup ďalších účastníkov do konania, a to žalovaného 2./ L.O. Y. a žalovaného 3./ T. Š. a uznesením zo dňa 30.10.2015, sp. zn. 7C/321/2013-74, pripustil, aby do konania vstúpil ako žalovaný 4./ W. S..

3. Podaním, doručeným súdu dňa 08.06.2015, sa žalovaný 3./ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k žalobe tak, že so žalobou nesúhlasí, považuje ju za neopodstatnenú, pretože na zdraví žalobcovi nikdy neublížil. Zároveň podal návrh na prerušenie konania až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, pod sp. zn. ČVS:ORP-343-OVK-LM-2012. Žalovaný 3./ zároveň vzniesol námietku premlčania, keďže ku skutku malo dôjsť dňa 01.01.2012 o 02:00 hod., pričom žalobca podal návrh na pripustenie vstupu ďalších účastníkov do konania, medzi ktorými bol aj žalovaný 3./ až dňa 24.10.2014. Je preto toho názoru, že žalobca si voči nemu nárok neuplatnil v subjektívnej dvojročnej premlčacej lehote.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 11.02.2016, žalovaný 2./ prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že voči žalovanému 2./ sa vedie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš trestné stíhanie pre zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva v spolupáchateľstve pod sp. zn. 3T/2/2016. Pričom čo sa týka žalovaného 2./ (obžalovaným v tejto veci je spoločne so žalovaným 2./ aj žalovaný 3./), bol vytyčený termín na schválenie dohody o vine a treste na deň 22.02.2016.

5. Návrhy strán sporu na prerušenie konania boli zo strany súdu zamietnuté. Súd následne v priebehu rokov 2015 a 2016 vytyčoval pojednávania, avšak z dôvodov na strane strán sporu aj na strane právnych zástupcov k vecnému prejednaniu veci na pojednávaní nedošlo. Podaním, doručeným súdu dňa 09.03.2017, žalobca podal žiadosť o prerušenie konania a zároveň, vzhľadom na to, že trestné

konanie voči žalovanému 2./ L. Y. bolo právoplatne skončené a tento bol v trestnom konaní zviazaný nahradiť škodu žalobcovi vo výške 1.414,80 eur (bolestné), žalobca zobral žalobu voči žalovanému 2./ v tejto časti späť.

6. Uznesením zo dňa 12.01.2018, sp. zn. 7C/321/2013-286, súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/2/2016. Na základe odvolania žalovaného 1./ voči tomuto uzneseniu Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.02.2018 sp. zn. 9Co/50/2018-304 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Následne žalobca opäť podaním doručeným súdu dňa 23.10.2018 žiadal prerušiť konanie, z dôvodu, že súd uznal v konaní 3T/2/2016 žalovaného 3./ za vinného a uložil mu povinnosť nahradiť poškodenému, teda v tomto konaní žalobcu škodu, ktorá je predmetom tohto konania. Proti tomu rozsudku bolo podané odvolanie. Ak rozsudok nadobudne právoplatnosť a žalovaný 3./ škodu nahradí, odpadne dôvod konania. Uznesením zo dňa 26.10.2018, sp. zn. 7C/321/2013-339, súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/2/2016, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06.12.2018.

7. Uznesením zo dňa 15.05.2019, sp. zn. 7C/321/2013-364, súd rozhodol, že pokračuje v konaní, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016, bol obžalovaný T. Š. (žalovaný 3./) uznaný za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s tým, že výkon trestu sa podmienene odkladá skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému I. C., v tomto prípade žalobca, škodu vo výške 2.707,26 eur, a to spoločne a nerozdielne s právoplatne odsúdeným L. Y., teda žalovaným 2./, ktorému bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/2016 zo dňa 22.02.2016, právoplatným dňa 22.02.2016. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 12.03.2019, sp. zn. 1To/106/2018, zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016, vo výroku o náhrade spôsobenej škody a odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces pri nezmenených výrokoch o uznanej vine a uloženom treste odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže odpadol dôvod, pre ktorý bolo konanie prerušené súd rozhodol o pokračovaní v konaní. Podaním, doručeným súdu dňa 24.09.2019, žalobca zobral žalobu späť vo vzťahu k všetkým žalovaným, čo do zaplatenia bolestného v sume 1.414,80 eur, nakoľko túto časť žalovanej sumy v celom rozsahu uhradil žalovaný 2./.

8. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/2016, pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/38/2019, ako aj listinnými dôkazmi založenými v spise, a to najmä znaleckým posudkom č. 6/2012 vypracovaný C. I. K. dňa 17.04.2012, potvrdením vystaveným SKI centrom Bačova roveň, Vyšná Boca zo dňa 20.12.2013, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise a tiež výpoveďami žalovaných 1./, 2./, 3./ a 4./ a výpoveďami svedkov W. K. V., P. Y., C. Y., M. J., I. C. T. S. I. C., pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/2016 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 22.02.2016 bola schválená dohoda o vine a treste s obvineným L. Y. (žalovaným 2./), ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22.02.2016. Žalovaný 2./ bol uznaný za vinného pre skutok, že dňa 01.01.2012 približne o 02:00 hod. v rekreačnom stredisku Liptovia Resort v obci Liptovská Porúbka, okres Liptovský Mikuláš, počas silvestrovskej zábavy spoločne s T. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/XX, D. L., napadol I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. XXX, okres B. C., a to tak, že po tom, čo L. A. Y. dotiahol I. C. pred objekt centrálnej chaty, klákol si na neho v oblasti hrudníka a tohto päťou opakovane udieral do oblasti hlavy a pritom T. Š. ho kopal do celého tela, čím L. Y. spôsobil I. C. otras mozgu s pretrvávajúcimi bolesťami hlavy v rámci postkomocného syndrómu, v dôsledku čoho toto zranenie obmedzilo obvyklý spôsob života I. C. podľa záverov znaleckého posudku od 01.01.2012 do 29.05.2012, teda inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, spoločným konaním sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom a verejne výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo bol žalovaný 2./ odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov, ktorého výkon súd podmienene odložil a uložil skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov. Zároveň súd uložil žalovanému 2./ povinnosť

v skúšobnej dobe nahradiť poškodenému I. C. spôsobenú škodu vo výške 1.414,80 eur a osobne sa ospravedlniť poškodenému. So zvyškom nároku na náhradu škody súd odkázal poškodeného I. C. na občianskeho súdne konanie.

10. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/2016 súd tiež zistil, že rozsudkom zo dňa 20.06.2018 bol žalovaný 3./ uznaný za vinného pre skutok, že dňa 01.01.2012 približne o 02:00 hod. v rekreačnom stredisku Liptovia Resort v obci Liptovská Porúbka, okres Liptovský Mikuláš, počas silvestrovskej zábavy spoločne s Ľ.O. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, J., napadol I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. XXX, okres B. C., a to tak, že po tom, čo Ľ.A. Y. dotiahol I. C. pred objekt centrálnej chaty, ho T. Š. opakovane kopal do celého tela, čím spôsobil I. C. pomliaždenie brušnej steny a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči, pričom v dôsledku tohto zranenia bol obvyklý spôsob života I. C. obmedzený podľa záverov znaleckého posudku od 01.01.2012 do 07.02.2012, teda inému úmyselne ublížil na zdraví, spoločným konaním sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, za čo bol žalovaný 3./ odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon súd podmienene odložil a uložil skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Zároveň súd uložil žalovanému 3./ povinnosť nahradiť poškodenému I. C. škodu vo výške 2.707,26 eura, a to spoločne a nerozdielne s právoplatne odsúdeným Ľ. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorému bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/2/2016 zo dňa 22.02.2016, právoplatným dňa 22.02.2016. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 12.03.2019, sp. zn. 1To/106/2018, zrušil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016, vo výroku o náhrade spôsobenej škody a pri nezmenených výrokoch o uznanej vine a uloženom treste odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016 odkázal poškodeného I. C. s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.03.2019, sp. zn. 1To/106/2018, nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2019.

11. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/38/2019 súd zistil, že žalobca - Sociálna poisťovňa si uplatnila voči Ľ.A. Y. (žalovanému 2./) a T. Š. (žalovanému 3./) náhradu škody vo výške 1.449,35 eur titulom vyplatených nemocenských dávok poškodenému I. C. (žalobcovi) počas jeho dočasnej práceneschopnosti, ktorá trvala od 01.01.2012 do 29.05.2012, na tom základe, že žalovaný Ľ. Y. bol v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/2/2016, právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a žalovaný T. Š. zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Sociálna poisťovňa uhradila svojmu poistencovi - poškodenému I. C. nemocenské dávky od 01.01.2012 do 29.05.2012 vo výške 2.898,70 eur. Keďže žalovaný Ľ. Y. uhradil na výzvu polovicu z celkovej škody, t.j. sumu 1.449,35 eur, Sociálna poisťovňa si žalobou uplatnila zvyšok škody vo výške 1.449,35 eur voči obom žalovaným, keďže títo spôsobili škodu spoločným zavineným protiprávnym konaním, za ktorú zodpovedajú spoločne a nerozdielne. Zo spisu vyplýva, že Sociálna poisťovňa vyplatila poškodenému I. C. za mesiac január 2012 nemocenské vo výške 577,60 eur, za mesiac február 2012 nemocenské vo výške 570,40 eur, za mesiac marec 2012 nemocenské vo výške 609,80 eur, za mesiac apríl 2012 nemocenské vo výške 590,10 eur a za mesiac máj 2012 nemocenské vo výške 550,80 eur. Na pojednávaní dňa 06.11.2019 právny zástupca žalovaného 2./ uviedol, že žalovaný 2./ dňa 17.10.2019 uhradil aj zvyšok škody Sociálnej poisťovni vo výške 1.449,35 eur, ktorý bol predmetom žalovaného nároku v konaní sp. zn. 4C/38/2019.

12. V znaleckom posudku č. 6/2012 zo dňa 17.04.2012 znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia C.. I. K. popísal poranenia poškodeného I. C., ktoré v súvislosti so skutkom utrpel, a to otras mozgu s pretrváváním bolesti hlavy v rámci možného postkomočného syndrómu po otrase mozgu, pomliaždenia tváre s opuchom, krvným výronom jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo, pomliaždenie očnej gule vpravo s poúrazovou poruchou zorného poľa vpravo, dvojitým videním s podozrením na krvný výron za očnou guľou a možným poškodením zrkovitého nervu retrobulbárne, pomliaždenie sedacej časti vpravo s opuchom počínajúcim krvným výronom, pomliaždenie brušnej steny, podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou

červených krviniek v moči. Ako mechanizmus vzniku uvedených zranení znalec uviedol, že na poškodeného účinkovalo priame, opakované, vonkajšie mechanické násilie strednou silou a prudkosťou, strednou kontaktnou plochou, čo zodpovedá úderom päšťou a kopaniu do postihnutých oblastí. V čase podania znaleckého posudku uviedol, že práceneschopnosť vzhľadom na pretrvávajúcu bolesť hlavy, ktoré nie je možné objektivizovať, trvá. Ako primeranú dobu práceneschopnosti na tieto zranenia určil 4 týždne. Ku charakteru obmedzení uviedol hospitalizáciu na traumatologickom oddelení nemocnice Liptovský Mikuláš, bolesti hlavy, dvojité videnie, opakované návštevy obvodného lekára, odborných lekárov, absolvovanie vyšetrení CT, MRI, nemožnosť pracovného zaradenia. Mechanizmus vzniku alebo zraňujúci mechanizmus mohol smerovať k poškodeniu orgánu zraku - pravého oka. Dĺžku obmedzenia obvyklého spôsobu života jednotlivých zranení stanovil pri otrase mozgu na 3 týždne, s bolesťami hlavy v rámci postkomočného syndrómu do ústupu obtiaží aj niekoľko mesiacov a ťažkosti môžu byť niekedy aj trvalé. Pomliaždenie tváre s opuchom a krvným výronom jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo spôsobilo obmedzenie obvyklého spôsobu života do 7 dní. U pomliaždenia očnej gule vpravo s poúrazovou poruchou a podozrením na krvný výron obmedzenie obvyklého spôsobu života stanovil na 4 týždne. Pomliaždenie sedacej časti vpravo s opuchom počínajúcim krvným výronom obmedzenie do 7 dní. Pomliaždenie steny brušnej malo za následok obmedzenie obvyklého spôsobu života do 7 dní a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči malo za následok obmedzenie obvyklého spôsobu života na 4 týždne. Zároveň obodoval jednotlivé zranenia (otras mozgu na 30 b., pomliaždenie tváre s opuchom na 10 b., pomliaždenie očnej gule vpravo na 25 b., pomliaždenie sedacej časti, steny brušnej, podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo na 25 b.). Ďalej uviedol, že doba trvania postkomočného syndrómu môže byť rôzne dlhá, niekoľko mesiacov, niekedy môžu byť príznaky postkomočného syndrómu aj trvalé.

13. Žalobca pri svojej výpovedi na pojednávaní dňa 06.11.2019 popísal okolnosti skutku, pre ktorý boli žalovaní 2./ a 3./ právoplatne odsúdení v trestnom konaní. Pokiaľ sa týka účasti žalovaných 1./ a 4./ na skutku, ktorí neboli uznaní vinnými v trestnom konaní, k nim sa vyjadril žalobca tak, že skupinka asi piatich ľudí tancovala s jeho manželkou. Na neho smerovala otázka, či patrí ku nej, či je jej partner a vtedy pocítil prvú ranu od útočníka v červenej bunde, spadol dolu schodmi, kde prevrátil varnicu, kde sa varil čaj s rumom. Prvý teda zaútočil pán T., ktorý potom už fyzicky v útoku nepokračoval, iba ho slovne provokoval. Pán Y. ho ťahal za bundu na roh centrálnej chaty, priklakol ho, od neho pocítoval údery do hlavy. Mal prekřížené ruky a cez tieto prekřížené ruky videl, ako ku nemu pristupujú ďalšie osoby, pán S. a Š., ktorí ho kopali do spodnej časti tela od nôh až po boky. K popisu útočníkov žalobca uviedol, že pán T. mal oblečenú červenú bundu, červeno-čiernu čiapku znaky Estör, rifle, pán Š. mal oblečené rifle, pán S. bundu nejakej hnedej farby, rifle a topánky čiernej farby. Prvotne žalobca opoznal hlavného útočníka, pána v červenej bunde, teda pána T.. Žalovaného 3./ a 4./ na základe fotografií, ktoré mu predložené zo strany vyšetrovateľa pri rekonštrukcii neopoznal preto, že je iná vizuálna podoba človeka na fotografiách z občianskeho preukazu a iná ako v určitej konkrétnej situácii. Vedel, že útočníkov bolo viac, to tvrdil od začiatku. Až po predložení fotografií partie zo silvestrovskej zábavy, ktoré sú založené v trestnom spise, sa mu vrátila pamäťová stopa a identifikoval útočníkov podľa oblečenia a podľa ich vonkajšieho výzoru vtedy v reálnom čase. Vtedy sa mu zdal žalovaný 4./ chudší. Na fotografiách bol iný. Pokiaľ sa týka žalovaného 4./ žalobca uviedol, že jeho správanie voči nemu bolo agresívne, on sám dobre vie, že ho kopal spoločne s pánom Š.A. na zemi. Nešlo o jeden kopanec, kopancov bolo viac. Následkom útoku bol práceneschopný 5 mesiacov. Od 03.01.2012 mal vykonávať prácu ako vlekár, ktorá pracovná činnosť zahŕňala aj obsluhu zasnežovacích zariadení v lyžiarskom zariadení. Živnosť mal zrušenú, pretože do poslednej chvíle nevedeli, či budú aj s ostatnými kolegami pracovať v pracovnom pomere ako zamestnanci, alebo budú vykonávať prácu ako živnostníci. Táto živnosť bola zrušená, ale kedykoľvek sa dala obnoviť. Žalobca bol v lyžiarskom stredisku dohodnutý na vykonaní prác, hoci nemal písomnú dohodu, vzájomné vzťahy vedenia rezortu a jeho samotného boli založené na dobrých predchádzajúcich vzťahoch. Žalobca pracoval na totožnej pozícii v lyžiarskom stredisku aj v ostatných sezónach, pričom jeho príjem bol približne 900,- eur mesačne. Keď sa presiahol pracovný fond 230 hodín, pretože ide o náročnú prácu v noci aj cez deň, tak príjem bol aj vyšší ako 900,- eur mesačne.

14. Žalovaný 1./ v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 06.11.2019 uviedol, že pokiaľ sa týka popisu jeho osoby v rámci trestného konania, keď žalobca uvádzal, že mal lyžiarske oblečenie značky Estor, takúto nenosí, ani nepozná. Pokiaľ ide o to, že mal na sebe červenú bundu, to nepopiera. Avšak nebola to bunda lyžiarska, ale išlo o páperovú vychádzkovú bundu. Pokiaľ bolo tvrdené, že bol odtrhnutý na nej golier alebo kapucňa, táto bunda golier ani nemá. Zdôraznil, že sa nedozvedel, ako mal žalobcu napadnúť, pretože útoky, ktoré popisoval žalobca na pojednávaní, boli útoky, ktoré mali byť od ostatných

žalovaných. On vo vzťahu k žalobcovi nepoužil žiadne násilie a nedopustil sa žiadneho útoku. Jediné, čo môže k incidentu povedať je, že po údajnom akomsi nedorozumení s manželmi Y.T. a pánom V. vybehol zo stanu a bol účastný ukludňovania situácie, aby neeskalovalo napätie. Bol predtým v stane s manželmi Y., aj s pánom V.. Podľa jeho názoru v rámci trestného konania nebolo dostatočným spôsobom bez akýchkoľvek pochybností ustálené, ako z jeho strany malo dôjsť k údajnému fyzickému napadnutiu žalobcu. V trestnom konaní súd nekriticky prevzal verziu pána žalobcu, kde chýba rozumná úvaha súdu, o tom prečo naložil s výpoveďami svedkov, ktorí potvrdzovali jeho verziu skutku, tak ako naložil. V rámci trestného konania nebolo podľa jeho názoru dôkladne ustálené, aké je skutočné zranenie, ktoré malo byť domnelým skutkom spôsobené žalobcovi, pokiaľ sa týka jeho osoby. Počas jeho prítomnosti na mieste údajného incidentu, nevidel žiadny incident ani žiadnu bitku, ani žiadnej bitky nebol účastný. Žalovaný 1./ spochybnil nárok žalobcu, čo do jeho základu, aj výšky, nakoľko žalobca mal zrušenú živnosť na prevádzkovanie činnosti, ktorú mal v lyžiarskom stredisku vykonávať a nie je možné, aby si stihol živnosť obnoviť ku dňu 03.01.2012, keď podľa zákona o živnostenskom oprávnení úrad vydá osvedčenie v lehote 3 pracovných dní a je potrebné doložiť aj výpis z registra trestov. Navyše potvrdenie Ski centra Bačova roveň je neurčité a hovorí len o akomsi priemernom mesačnom príjme živnostníka. Zo samotného potvrdenia nie je možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť výšku domnelého ušlého zisku, ktorý mal žalobcovi vzniknúť. Podľa jeho názoru nemôže byť odškodňovaný fiktívny nárok, resp. akýsi prisľub budúceho zisku.

15. Žalovaný 3./ v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 25.11.2019 trval na to, že nemá s vecou nič spoločné a všetky skutočnosti, ktoré žalobca tvrdí, sú klamstvo a lož. Preukazujú to aj výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí v trestnom konaní. Žalobca tvrdí, že má periférne videnie, videl dozadu, opoznal ho, pričom tvrdil, že rukami si chránil tvár, pričom on som mal k nemu pristúpiť zozadu. Žalobca nevedel iným spôsobom túto svoju kauzu uviesť do víťazného konca, preto čaká odo neho, že mu bude platiť nejakú náhradu. Považuje ho za človeka, ktorý je nezaradený, aj na tej oslave bol výrazný tým, že nebol vhodne oblečený, bol v maskáčoch, nevedel stáť na nohách, to potvrdili viacerí svedkovia. Pokiaľ sa týka trestného konania, nevie, prečo to takýmto spôsobom súd uzavrel. Spomína si, že aj na poslednom pojednávaní, ktoré bolo v trestnej veci, tak jeden svedok ani nevedel uviesť, ktorá z jeho výpovedí, ktoré boli tri v prípravnom konaní, potom v konaní pred súdom, je vlastne pravdivá alebo správna. Žalobca ho neopoznal na fotografii. Až po nejakom čase, kde si ho zaradil do nejakej skupinky, potom si vymyslel k tomu nejaký príbeh. Podal proti rozhodnutiu v trestnom konaní dovolanie. Pokiaľ sa týka pána T., nevidel, že by I. T. na žalobcu nejakým spôsobom zaútočil. Pán C. bol zjavne opitý, mal konflikt s viacerými ľuďmi. Aj po údajnej bitke ešte mal popíjať v areáli, aj sa potkol a prevalil nejaký hrniec alebo kotol, kde sa varila kapustnica a cez to prepadol. Pokiaľ sa týka osoby žalovaného 4./ pána S., pamätá len si meno S., že také nejaké tam bolo spomínané, ale vtedy vyzeral pán inak, je to už odstup času, takže teraz ho nevie úplne zaradiť. Bolo ich tam viacero osôb, boli ubytovaní až na 3 chatách a niektorých ľudí videl prvýkrát v živote, preto si nemôže pamätať všetky tváre a mená.

16. Žalovaný 4./ v rámci svojej výpovede na pojednávaní dňa 06.11.2019 uviedol, že sa zúčastnil silvestrovskej zábavy v roku 2011 v stredisku Liptovia Resort v Liptovskom Jáne s partiou kamarátov. Čo sa týka samotného incidentu, pána C. na silvestrovskej zábave videl po prvý raz, predtým ho nepoznal. Pamätám si matne, že pán C. spadol, žiadne napadnutie však nespozoroval a nevenoval tomu ani pozornosť a zabával sa ďalej. V takomto zmysle vypovedal aj niekedy v roku 2012 na polícii na obvodnom oddelení v Bratislave - Petržalke, kde bol predvolaný ako svedok a bola s ním spísaná zápisnica. Na druhý deň prišli do rezortu policajti, ktorí zapisovali údaje svedkov a teda aj jeho údaje. Na žiadne iné okolnosti si nepamätá, ale vie, že on nikoho nenapadol, ani slovné ani fyzicky. Pokiaľ sa týka oblečenia, mal určite zimnú bundu, zimné topánky, bunda bola asi béžovej farby, nohavice si už nespomína, akej boli farby, mal aj čiapku. Žalovaný 4./ tiež uviedol, že si nespomína na žiadny incident, že by sa tam odohral, akurát môže potvrdiť, že žalovaný 1./ bol iniciátorom upokojovania situácie.

17. Svedok W. K. V. na pojednávaní dňa 06.11.2019 uviedol, že môže vypovedať akurát tie skutočnosti, ktoré už vypovedal aj v trestnom konaní. Nie si je vedomý toho, že by pán T. akýmkoľvek spôsobom ublížil pánovi C.. Sedeli v stane s kolegyňou a s jej manželom aj s pánom T., ktorý v stane sedel vedľa nich, keď dobehla dcéra kolegyne do stanu, ktorá ich informovala o tom, že sa strhla vonku bitka. On následne prišiel do miesta diania, kde sa snažil upokojiť situáciu, oddeliť útočiace osoby a poprosil ich, aby ich nechali bokom osamote s pánom C.. Či niekoho videl priamo útočiť, tak to nemôže potvrdiť, ani nevie povedať, kto to mal byť. Tí, ktorí boli v spore, boli možno 3 až 4 pri incidente, ostatní boli ľudia, ktorí sa snažili odtrhnúť ľudí, aby incident nepokračoval. Zo strany pána T. pozoroval iba určité slovné

narážky, ale žiadny fyzický útok. Ako vybehol zo stanu, bola tam tlupa ľudí, pristupoval k týmto ľuďom odzadu, takže nič konkrétne nevidel. Akurát vie potvrdiť, že pán C. ležal na zemi, on ho zdvihol a snažil sa uklidniť situáciu, aby sa ďalej už nepokračovalo. Svedok uviedol, že incident sa odohrával priamo pred chatou, kde bol tanečný parket. Bol tam DJ, ktorý to celé mohol vidieť, takisto mládež, ktorá tam tancovala, išlo o kamarátov syna a dcéry jeho kolegyne. Pokiaľ vie, tak v trestnom konaní pani Y. poskytla aj určité fotografie. Žalobca v jeho prítomnosti alkohol nepožíval. Keď odišli do chaty so žalobcom, tak žalobca bol zmätený, mal pocit, že ho bili všetci. Neboli tam spomínané žiadne konkrétne mená, žalobca ani nevedel v tom hlúčkiku ľudí, pretože ich tam bolo okolo 10 - 15, že kto mu chce pomôcť a kto ho chce byť. Pýtal som sa žalobcu, ako sa cíti. Pozoroval na ňom začervenané líce, toto mohlo byť spôsobené pádom alebo úderom. Ponúkal mu ošetrovanie, žalobca sa vyjadril v tej chvíli, že ošetrovanie nepotrebuje. Mal pocit, že sa chce vrátiť a nejakým spôsobom si to tam vyriešiť, ale nakoniec k tomu už nedošlo. Pociťoval to ako ujmu. Ako zostali v chate, cez okno mohol žalobca pozorovať, ako tam stojí pán T. a zvonku smerovali nejaké narážky a posmešky z jeho strany. Pokiaľ sa týka žalovaného 4./ svedok uviedol, že sa môže vyjadriť tak, že ho videl v rezorte, avšak nevie povedať, či bol v tlupe ľudí, keď on pristúpil k pánovi C.. Nepoznal nikoho, koho oddeľoval, iba pána C..

18. Svedkyňa P. Y. pri výsluchu na pojednávaní dňa 06.11.2019 uviedla, že pokiaľ sa týka žalovaného 4./, na toho si matne spomína, pretože sa páčil jej dcére, tak si ho zapamätala, ak sa teda nemýli, že ide o neho. Videla ho na zábave a pripadal jej tichšej povahy. Vo fyzickom kontakte so žalobcom nebol. Silvestrovská zábava v roku 2011 prebiehala dobre, bola spokojná, že majú toľko hostí a že sa dobre bavia. Ale stalo sa to, že niektorí si nepadli do oka. Priamo ona nevidela žiadne incidenty, o jednom sa dozvedela iba z toho, ako chlapci, ktorí sedeli za oknom a mali výhľad, čo sa deje vonku, im o tom povedali. Hovorili o tom, že padla jedna facka a cez kopu snehu prepadol pán C., žiadna bitka však už potom nenasledovala a za týmto tvrdením si bude stáť stále. Bola s manželom, s kolegom a s pánom T. v stane, sedeli blízko seba. Potom prišla jej dcéra, ktorá oznámila, že pán, ktorý bol u nás známy na návšteve, že ho napadol jeho kamarát. Celkom tomu nerozumela, kolega hneď utekal po tejto informácii pozrieť, čo sa vonku deje. Následne videla, ako držali pána C., snažili sa zabrániť ďalším ťahaniciam a pán C. kričal: „Nechajte ma.“ Bolo tam veľa ľudí, pán C. jej pripadal zmätený, akoby ani nevedel, či naňho útočia, alebo či sa mu snažia pomôcť. Pokiaľ sa týka fyzického kontaktu žalobcu a pána T., svedkyňa uviedla, že nevidela nič také, ani predtým, ani potom, ako sa to stalo, že by títo dvaja prišli do fyzického kontaktu, nikto sa nikoho nedotýkal, či pred týmto, pripúšťa len v prípade zábavy pri tanci, inak nie. Pokiaľ sa týka prvej facky, ktorá mala padnúť smerom k žalobcovi, má taký poznatok, že išlo o osobu oblečenú v zelenej bunde s kožušinou. Žalobca bol podľa jej názoru značne opitý, aj sa tackal pri tanci, aj spadol. Opitá bola aj jeho manželka, preto ju zarazilo, keď uviedla pri výsluchu, že bola triezva. Ona tvrdí, že bola opitá aj manželka žalobcu. S pánom C. bol po incidente pán V.. asi jednu alebo dve hodiny. Pýtali sa žalobcu niekoľkokrát, či mu nič nie je. Považuje za chybu, že vtedy nešli na ošetrovanie, pretože je presvedčená, že by žiadne zranenia neboli zistené. Sám žalobca povedal, že mu nič nie je, mal iba škrabanec na líci. Nebola to modrina, išlo o začervenanú časť tváre, ktorá mohla byť podľa jej mienky spôsobená tým, keď niekto spadne na zľadovatý sneh.

19. Svedok C. Y. pri výsluchu na pojednávaní dňa 06.11.2019 uviedol, že na silvestrovskej zábave mal vždy za úlohu variť kapustnicu, takže po polnoci už mal kľud, ľudia sa zabávali, oni sedeli v stane, a to on, jeho manželka, pán V. a pán T.. Rozprávali sa, on je silný fajčiar, takže fajčil a popri tom sa rozprávali. Dcéra dobehla do stanu a oznámila, že sa niekto vonku bije, že má ísť o kamaráta pána C. v červenej bunde s bielymi prúžkami. On, keď prišiel na miesto incidentu, bol tam už relatívny kľud, pretože pán C. už bol v tom čase v ich chate. Podľa svedka pán T. fyzicky neútočil na žalobcu, pretože oni sedeli v stane, takže nič také nevidel. Boli pri pivných stoloch. Potom už, keď išiel vonku, bolo po všetkom, takže nič také nevidel. Prvý utekal zo stanu pán V., potom vyšiel zo stanu aj on s manželkou a pánom T.. Už sa tam potom nič nedialo. Kto konkrétne mal dať facku žalobcovi svedok nevedel uviesť, len vie, že pán C. po facke spadol. Podľa jeho názoru bol žalobca pod vplyvom alkoholu, nevedel o sebe. Bol pod vplyvom alkoholu veľmi intenzívne. Otravoval ľudí, dvíhal aj jeho dcéru, s ktorou spadol, bol doterný, otravný, bol potom v amoku, preto ho držali v chate, aby neprišiel do kontaktu už s ľuďmi, aby nedošlo ku konfliktu. Aj cez sklo, ako stál DJ, ukazoval smerom na pána T. rôzne gestá. Pokiaľ sa týka žalovaného 4./, svedok uviedol, že ho nepozná, bolo tam veľa ľudí, nepamätá si na neho.

20. Svedkyňa I. C. na pojednávaní dňa 25.11.2019 popísala okolnosti skutku, pre ktorý boli žalovaní 2./ a 3./ právoplatne odsúdení v trestnom konaní, pričom zároveň uviedla, že je to už odstup času, po toľkých rokoch si človek už nepamätá úplne podrobnosti prípadu, avšak trvá na tom, ako vypovedal na

začiatku v celej tejto záležitosti. Pokiaľ sa týka konfliktu, pri ktorom jej vtedajší priateľ, dnes už manžel utrpel zranenia, uviedla, že v Liptovia Resort v Liptovskej Porúbke bola spočiatku zábava dobrá, bola tu so svojou kamarátkou X. Č.. Manžel od nich odbiehal, nakoľko tam mal veľa známych. Potom ku nim s kamarátkou pristúpili asi 4 páni, spýtali sa odkiaľ sú, tak im povedali, že sú domáce, oni povedali, že sú z Bratislavy. Tancovali v kruhu, neskôr ona v kruhu tancovať už nechcela, páni ju však z tohto kruhu nechceli pustiť. Podarilo sa jej nejakým spôsobom z kruhu nakoniec odísť a odišla za manželom, ktorý práve prišiel. Ako za ním prišla, tak prišiel za nimi pán v červenej bunde, pamätá si jeho mohutnú tvár a znamienka, pýtal sa jej kto to je vedľa nej, na čo mu ona povedala, že to je jej priateľ a spýtal sa aj, koľko sú spolu, tak mu povedala, že sú spolu 5,5 roka. Vtom manžel dostal ranu päšťou, kde prevrátil varnicu s čajom, pahreba mu nasadala na celú tvár aj do očí, doteraz má jazvy na pere aj na hlave. Potom ho ďalší pán odtiahol za chatu, kde ho priklakol. Videla, ako manžela bili do tváre, videla kopance do spánkov, do brucha, zostala v panike, snažila sa manžela zachrániť a odtiahnuť tieto osoby, bolo tam veľa ľudí, ale sa jej to nedarilo, preto bežala po pomoc do chaty za pánom V.. Ešte pánovi V. vyčítala, či nevidí, že jej manžela bijú, či chce, aby ho zabili. V. potom vybehol vonku, aby ukludnil situáciu. Zobral manžela do chaty a snažil sa do neho vliať nejakú pálenku, manžel to však odmietol s tým, že nie je opitý a že si pamätá všetko, čo sa stalo. Pán V. ho presviedčal, že je normálne, keď si dajú chlapi po papuli. Ona to však vnímala inak, pretože facka po papuli vyzerá inak, toto bola bitka. K samotnému útoku sa svedkyňa vyjadrila tak, že sa zhkli okolo manžela viacerí po prvej rane, jeden mu kľučal na hrudníku, pamätá si, že manželovi trčali iba nohy, okolo neho stáli traja - štyria ľudia, ktorí naňho útočili. Manžel si kryl tvár rukami pred útokom. Pokiaľ by sa mala vyjadriť, kto útočil, tak obaja páni, ktorí sú prítomní v pojednávacej miestnosti, tak tí naňho útočili. Manžel ležal na chrbte, kryl si predlaktami tvár a ležal na chrbte pri tom útoku. Pán T. ho nebil, ten mu dal iba prvý úder, mal oblečenú lesklú červenú bundu, mal čiapku červeno-bielo-čiernej farby. Manžel v čase úderu stál po jej pravej strane a dá sa povedať, že po jej ľavej strane stál pán T.. Úder smeroval priamo do tváre, nevie sa presne vyjadriť, do ktorej časti tváre. Manžel puchol v tvári, sťažoval sa na bolesť oka a bedrového kĺbu, pán V. sa ho pýtal, či chce zavolať záchranku. Z okna, kde bol DJ, bolo to veľký presklený priestor, väčší ako okno smerom dovnútra, pán v červenej bunde ešte s jedným ďalším pánom provokovali manžela, aby vyšiel von, ukazovali rôzne gestá. Následne sa na to chata zamkla, aby nedošlo k ďalšiemu konfliktu. Potom sa manžel ukludnil, išli na chatu. Pamätá si, ako DJ, ktorý stál za oknom, povedal, že vie uviesť, alebo vie povedať, kto prvý manžela uderil a ešte tiež hovoril, že ho môže zaviesť do nemocnice. Nakoniec odišli s manželom do ich chaty. Ako odchádzali, tak od dotyčných ľudí si vypočuli: „Ak to ohlásite polícii, budete sa mať po piči.“ Manžel chcel ísť spať, ale ho prehovorila, aby išiel na ošetrenie, tak z Liptovskej Porúbky kráčali pešo smerom do dediny, kde stretli policajnú hliadku. Policajti zaviezli manžela do nemocnice, ona so X. sa vrátili. Manžela si nechali na pozorovaní. Manžel mal poškodené obličky, slezinu, vyjadrili sa v nemocnici tak, že pokiaľ by dostal ešte viac úderov, 2 alebo 3 údery na oko, tak na pravé oko oslepne. Svedkyňa uviedla, že s manželom žije dlhé roky, je to už 14 rokov a môže povedať, že nie je agresívny typ. Keď si vypije, tak len príležitostne. Pokiaľ dôjde k nejakému konfliktu, tak všetko sa snaží obrátiť na srandu a skôr to vyriešiť rozhovorom, ako by išiel do nejakého fyzického útoku. Odvtedy ako sa toto stalo, žiadny takýto konflikt za celé roky nenastal. Po bitke bol manžel 5 mesiacov na maródke, mal bolesti hlavy, bedrového kĺbu, aj keď sa mení počasie, doteraz má v kĺbe bolesti, aj zle vidí na oko. Svedkyňa uviedla, že manžel vykonával činnosť ako samostatne zárobkovo činná osoba. K výške príjmu sa vyjadriť nevedela. V trestnom konaní na základe fotografií neopoznala ďalšie útočiace osoby, lebo jej bolo povedané, že sa má sústrediť na prvého útočníka, avšak je iná situácia, keď ich vidí na živo a iná, keď sú na fotografiách. Stojí si za tým, že tam boli. Žalovaný 3./ aj 4./ sa je zdali v tom čase chudší ako teraz. Oblečenie žalovaného 3./ na 4./ si už nespomína detailne, ale išlo o tmavé veci, zelenej farby, prevažne tmavozelenej, s kožušinami, s kapučňami, boli to dlhé bundy a bolo to tmavé oblečenie. S pánom S. sa rozprávala v kruhu, keď tancovali. S odstupom času už nevie uviesť, kto, kde s kým a ako bil jej manžela, ona sa ho snažila zachrániť. Trvá však na tom, že aj žalovaný 4./ bil manžela.

21. Svedok M. J. na pojednávaní dňa 25.11.2019 poukázal na to, že trvá na tom, čo uvádzal niekoľkokrát na súde, myslí tým výpoveď, ktorá bola prezentovaná pred súdom. Nevie, čo by som viac uviedol. Boli pozvaní na Silvestra na zábavu na privítanie Nového roka, prišli tam vo večerných hodinách, zabávali sa a tancovali pred hlavnou chatkou, bol tam pán C., ktorý sa potom vzdialil, tancovalo tam veľa ľudí. Pán C.Í. bol napadnutý, tancovala tam aj manželka pána žalobcu, aj X. Č.. Pán C. bol udretý do tváre, či už päšťou alebo inak, na to si už nespomenie. Ako spadol, tak prevrátil varnicu s čajom. Svedok uviedol, že si pamätá len prvý úder od muža v červenej bunde, viac uviesť nevie, na ostatných si nespomína. Je to odstup času, iba vie uviesť pána, ktorého označil na začiatku výsluchu, ktorý sedí za ním v pojednávacej miestnosti. Pána C. na zemi kopali, pán C. vykrikoval, kryl si hlavu, puchla mu tvár. Odtiahli ho za chatu,

tam niečo prebiehalo, potom vošli do chaty. Potom z chaty odišli a ako odchádzali, tak im osoby uvádzali, že sa majú po piči, ak niečo oznámia. Odišli na chatu pána C., tam ale nezostali, pretože pán C. sa sťažoval na bolesti hlavy, tak si povedali, že by bolo dobré, aby vyhľadal lekára. Svedok sa k bližším okolnostiam útoku, ako tento prebiehal a kto bol jeho účastníkom vyjadriť nevedel.

22. Svedok I. C. na pojednávaní dňa 25.11.2019 uviedol, že z osôb, ktoré sú prítomné v pojednávacej miestnosti nepozná nikoho. Pokiaľ sa týka Silvestra v roku 2011, bol na Silvestra v Liptovia Resort s piatimi kamarátmi, jedno bolo dievča, bol tam C. Y., C. Č. a C. N., ktorý fotografoval. Striedali sa pri mixážnych pultoch, pamätá si len na to, ako sa ľudia zabávali. Potom tam bola nejaká strkanica, dvaja muži spadli na zem, následne to nejakým spôsobom skončilo. Svedok nevidel žiadny úder. Má za to, že k žiadnej bitke tam nedošlo, pamätá si len, ako videl dvoch ľudí, ktorí sa akoby doťahovali za oblečenie, zakopli o kotlík a spadli potom na zem. On stál dnu v chate, kde následne prišli aj s účastníkom strkanice. Nespomína si, že by mal tento pán nejaké zranenia. Tí, ktorí sa strkali boli dvaja, jeden bol v maskáčovom oblečení, druhý mal tmavú bundu. Pri mixážnom pulte sa striedali on, C. a C. N.. Mixážny pult sa nachádzal asi pol metra od okna, videl teda všetko. O tomto incidente nikdy pred políciou nevyповeдал. Bol na mieste celý čas až do rána. Ráno prišla polícia, všetko to riešili pani Y. s pánom Y. a s C. Y.. Ja som v kontakte s C. Y. už len sporadicky. Pokiaľ sa týka incidentu, s ním som o tomto komunikoval iba bezprostredne po tejto udalosti na druhý deň, odvtedy nie. Ak by došlo k nejakej veľkej bitke, túto by si zapamätal, určite by si ju pamätali aj ostatní ľudia, ktorých tam bolo mnoho, ale detaily z tejto strkanice si už nepamätá, pretože o žiadnu veľkú bitku nešlo. Po vykonanom dokazovaní súd spor nasledovne právne posúdil:

23. Podľa § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Podľa § 438 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

25. Podľa § 439 Občianskeho zákonníka kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

26. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

27. Podľa § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

29. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v konaní boli preukázané všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody uplatnenej žalobcom a že žaloba je čiastočne dôvodná v rozsahu, ako vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku. Po čiastočnom späťvzatí žaloby o sumu 1.414,80 eur, ktorá suma predstavovala nárok žalobcu titulom bolestného, ktorú v plnom rozsahu uhradil žalovaný 2./, predmetom konania zostal nárok na zaplatenie ušlého zisku vo výške 2.707,26 eur. V dôsledku dispozičného úkonu žalobcu, ktorým vzal žalobu voči všetkým žalovaným čiastočne späť, súd konanie v časti o zaplatenie 1.414,80 eur zastavil. Žalobca si uplatnil titulom ušlého zisku sumu 2.707,26 eur. Tento nárok zdôvodňoval nemožnosťou dosiahnuť zisk v období od 03.01.2012 do 31.03.2012, kedy mal vykonávať prácu pre obchodnú spoločnosť Hornonitrianske bane Prievidza, a.s., prevádzkovateľa lyžiarskeho strediska SKI centrum Bačova roveň, Vyšná Boca na pozícií strojník lyžiarskeho vleku a

obsluha zasnežovacích zariadení, a to v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaných. Pokiaľ sa týka samotného základu žalovaného nároku titulom ušlého zisku, žalovaní spochybňovali tento nárok tvrdiac, že jediné potvrdenie predložené žalobcom, vystavené na preukázanie jeho nároku, vystavené SKI centrom Bačova roveň, Vyšná Boca, je neurčité, netýka sa žalobcu. Žalovaní poukázali na to, že ide o domnelý nereálny príjem a navyše žalobca mal zrušenú živnosť a nebolo reálne, aby do 03.01.2012 živnosť obnovil, resp. ju stihol ohlásiť, keď podľa vtedy platného ustanovenia § 47 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní, živnostenský úrad vydá osvedčenie o živnostenskom oprávnení najneskôr do troch pracovných dní odo dňa, keď mu ohlásenie živnosti a výpis z registra trestov boli doručené. Uslyší zisk je uslyším majetkovým prospechom a spočíva v nenastalom zväčšení (rozmnožení) majetku poskodeneho, ktoré bolo možné, nebyť škodovej udalosti. Pri určení výšky uslyšeho zisku sa vychádza zo sumy, ktorú by za normálnych okolností, nebyť škodovej udalosti, získal poskodeny zo svojej činnosti s prihliadnutím na náklady, ktoré by musel na dosiahnutie týchto výnosov vynaložiť. Uslyší zisk teda predstavuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch, ktorá (na rozdiel od skutočnej škody) spočíva v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu (zväčšeniu) majetku poskodeneho, ktoré poskodeny mohol odvodnene t. j. dokladovateľným spôsobom očakávať vzhľadom na bežný (pravidelný, normálny) chod vecí. Spravidlivému usporiadaniu záväzkových vzťahov vzniknutých zo spoločenej škody možno zodpovedať len také usporiadanie vzťahov medzi poskodеныm a tým, kto škodu spôsobil, pri ktorom dochádza k úplnému odstráneniu ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére poskodeneho. Uslyší zisk, ako samostatnú kategóriu škody, možno považovať za ujmu spočívajúcu v tom, že u poskodeneho nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať. Žalobca si v súdnom prípade práve náhradu takejto škody uplatnil. V konaní pred súdom bolo preukázané, že v období kedy malo dôjsť k rozmnoženiu majetku žalobcu, tento nebol zdravotne spôsobilý vykonávať činnosť ako strojník lyžiarskeho vleku a tiež pri obsluhu zasnežovacích zariadení, čím bol objektívne neschopný zabezpečiť realizáciu svojho záväzku voči SKI centrum Bačova roveň, Vyšná Boca. To, že tento záväzok žalobca nebol schopný naplniť, bolo zapríčinené protiprávnym konaním žalovaných 1./ až 3./.

30. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaných, že v prípade potvrdenia zo dňa 20.12.2013 ide o potvrdenie, ktoré je neurčité, nezrozumiteľné, také, ktoré nemôže samo o sebe preukazovať nárok žalobcu na ušlý zisk. V konaní bolo preukázané jednak výpoveďou žalobcu, výpoveďou svedkyne I. C., aj výpoveďou M. J., že žalobca už predtým, teda pred zimnou sezónou 2011/2012 spolupracoval a pracoval v dotknutom lyžiarskom stredisku, ktorého prevádzkovateľom sú Hornonitrianske bane Prievidza, a.s. Z potvrdenia, ktoré bolo vystavené SKI centrom Bačova roveň, Vyšná Boca č. 73, 032 34, vyplývajú konkrétne skutočnosti a to, že žalobca mal pre SKI centrum pracovať v období od 03.01.2012 do 31.03.2012 na pozícii strojník lyžiarskeho vleku a tiež pri obsluhu zasnežovacích zariadení, pričom práce by vykonával na živnosť pri priemernom mesačnom príjme v tom období vo výške 950 eur. Žalobca mal práce vykonávať na živnosť, teda nebolo jeho povinnosťou preukazovať nárok inak, či už pracovnou alebo inou zmluvou. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že vykonané práce sa fakturovali následne a od počtu odpracovaných hodín a podľa toho, či sa pracovalo v noci, alebo cez deň a v akom objeme, závisela aj konečná výška reálneho mesačného príjmu, čo je z charakteru pracovnej činnosti na uvedenej pozícii pochopiteľné. Vopred teda nebolo možné predvídať, aký objem prác bude v konkrétnom mesiaci vykonaný. Žalobca si napokon v konaní uplatnil priemerný mesačný príjem, preto nemožno jeho nárok považovať za neadekvátny alebo nereálny. Pokiaľ žalovaní argumentovali tým, že žalobca mal ukončenú živnosť ku dňu 08.11.2011 a teda nemal spôsobilosť vykonávať uvedenú pracovnú pozíciu k deklarovánu dňu 03.01.2012, súd má za to, že nemôže ísť o takú okolnosť, ktorá by celkom vylučovala pravdepodobnosť dosiahnutia príjmu žalobcu v období mesiacov január až marec 2012. Žalobca spoľahlivo vysvetlil, prečo mal živnosť zrušenú, keď v čase dojednávania výkonu jeho práce pre SKI centrum sa vedenie tohto centra malo neurčito vyjadrovať o tom, či budú práce vykonávať pracovníci ako živnostníci, alebo budú v pracovnom pomere ako zamestnanci. Pokiaľ by vykonávali práce v pracovnom pomere, pracovnú zmluvu je možné uzavrieť aj v deň nástupu do práce a pokiaľ ako živnostníci, museli by pristúpiť k zabezpečeniu vydania osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Skutočnosť, že žalobca nedisponoval osvedčením o živnostenskom oprávnení v čase škodovej udalosti ešte neznamená, že by mu ušiel celý zisk za ním uvádzané obdobie mesiacov január až marec 2012. Vtedy platné ustanovenie § 47 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní určovalo maximálnu lehotu pre živnostenský úrad na vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení, ktorá bola trojdňová. Pokiaľ by aj žalobca začal vykonávať práce pre SKI centrum o tieto dni neskôr, nevylučuje to dosiahnutie jeho príjmu v priemere 950 eur mesačne, keďže ako už bolo uvedené, práce boli fakturované po

skutočne vykonaných prácach v danom mesiaci. Žalobca nebol v pozícii zamestnanca, že by bolo jeho povinnosťou naplňať určitý pracovný fond a pod., resp. nastúpiť do práce v presne určený deň a k tomuto dňu spĺňať podmienky výkonu práce. Následne po škodovej udalosti, t. j. po 01.01.2012 už bolo pre žalobcu bezpredmetné žiadať o vydanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení, ktorým by prípadne preukázal, že spĺňa podmienky pre vykonávanie deklarovaných prác, keď v dôsledku utrpенých zranení a jeho práceneschopnosti už nebolo objektívne možné vykonávať akúkoľvek prácu. Keďže žalobca vykonával prácu pre SKI centrum Bačova roveň, Vyšná Boca ako živnostník aj v predchádzajúcich zimných sezónach na rovnakej pracovnej pozícii, za obvyklého chodu vecí by bolo možné získanie osvedčenia o živnostenskom oprávnení dôvodne predpokladať.

31. V dôsledku ujmy na zdraví žalobcovi sa reálne jeho majetok v očakávanom rozsahu 950 eur mesačne v období od 03.01.2012 do 31.03.2012 nezväčšil. Pokiaľ však ide žalobcom uplatnenú výšku ušlého zisku, súd musel zohľadniť aj tú skutočnosť, že žalobcovi bolo zo strany Sociálnej poisťovne vyplatené nemocenské za obdobie práceneschopnosti od 01.01.2012 do 29.05.2012, pričom v období od januára 2012 do marca 2012 išlo o nemocenské v celkovej výške 1.757,80 eur. Súd odpočítal od sumy žalobcom uplatnenej 2.707,26 eur vyplatené nemocenské celkovo vo výške 1.757,80 eur (nemocenské za mesiac január 2012 vo výške 577,80 eur, za mesiac február 2012 vo výške 570,40 eur a za mesiac marec 2012 vo výške 609,80 eur), čo predstavuje potom nárok vo výške 949,46 eur, ktorú sumu teda súd prvej inštancie žalobcovi titulom ušlého zisku priznal vo výrokovej časti rozsudku ako dôvodne uplatnenú a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V prípade, ak by súd preukazateľne vyplatené nemocenské nezohľadil, došlo by z časti k duplicitnému odškodneniu žalobcu, čo sa súdu nejavilo ako spravodlivé. Pokiaľ by žalobcovi nevznikol nárok na nemocenské, patrila by mu celá suma uplatneného nároku na náhradu škody - ušlého zisku. Nemocenské je dávkou z verejného sociálneho poistenia, ktoré nie je postavené na princípe plnej kompenzácie ujmy vzniknutej sociálnou udalosťou, keďže vychádza z priebežne financovaného poistného systému založeného na kombinácii princípov za sluhovosti i solidarity. Je teda konkrétnym stvámením primeraného hmotného zabezpečenia osoby postihnutej práceneschopnosťou. Preto v prípade, ak by nevznikol žalobcovi nárok na nemocenské, jeho nárok by bol opodstatnený v celom rozsahu. To však nebol súdený prípad, preto súd musel vziať do úvahy vyplatené nemocenské, na ktoré by žalobcovi nevznikol nárok, ak by nebol práceneschopný. Tento nárok mu vznikol práve v dôsledku poškodenia zdravia a nemožnosti vykonávať prácu.

32. Súd vo vzťahu k žalovanému nároku musel vyhodnotiť, kto zo žalovaných, či všetci, alebo len niektorí z nich zodpovedajú za spôsobenú škodu vo vzťahu k žalobcovi. V § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti, pričom podľa § 438 Občianskeho zákonníka. ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody. Podľa citovaného ustanovenia § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Zodpovednostný vzťah žalovaných 2./ a 3./ voči žalobcovi za spôsobenú ujmu na zdraví a tým aj za škodu mal súd jednoznačne preukázaný tým, že žalovaní 2./ a 3./ boli právoplatne odsúdení v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/2/2016. Vo vzťahu k týmto žalovaným bolo vykonané dokazovanie bez právneho významu a nijako nemohlo ovplyvniť alebo zvrátiť ich zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku ich protiprávneho konania. Žalovaný 2./ v rámci trestného konania uznal vinu za spáchaný skutok a prijal trest, keď uzavrel dohodu o vine a treste, ktorá bola následne schválená súdom. Žalovaný 2./ nahradil žalobcovi škodu titulom bolestného vo výške 1.414,80 eur, o ktorú sumu bola žaloba vzatá z časti späť. Žalovaný 3./, hoci vinu v trestnom konaní popieral, bol právoplatne odsúdený za skutok, že dňa 01.01.2012 približne o 02:00 hod. v rekreačnom stredisku Liptovia Resort v obci Liptovská Porúbka, okres Liptovský Mikuláš, počas silvestrovskej zábavy spoločne s L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXXX/XX, J., napadol I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. G. XXX, okres B. C., a to tak, že po tom, čo L. Y. dotiahol I. C. číka pred objekt centrálnej chaty, ho T. Š. opakovanne kopal do celého tela, čím spôsobil I. C. pomliaždenie brušnej steny a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči, pričom v dôsledku tohto zranenia bol obvyklý spôsob života I. C. obmedzený podľa záverov znaleckého posudku od 01.01.2012 do 07.02.2012. Súd je v tomto konaní rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20.06.2018, sp. zn. 3T/2/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.03.2019, sp. zn. 1To/106/2018, viazaný.

Súd mal teda preukázané, že bol spáchaný trestný čin a že ho spáchali žalovaný 2./ a žalovaný 3./ v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pričom poškodeným bol žalobca.

33. Pokiaľ sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného 3./ dôvodiac, že žalobca vo vzťahu k žalovanému 3./ neuplatnil nárok na náhradu škody včas, túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca uplatnil nárok voči žalovanému 3./ podaním doručeným súdu dňa 24.10.2014, keď navrhol, aby súd pripustil žalovaného 3./ ako ďalšieho účastníka na žalovanej strane. Žalovaný 3./ argumentoval, že návrh nebol podaný včas, keďže ku skutku došlo dňa 01.01.2012 a nárok voči nemu žalobca uplatnil po uplynutí subjektívnej dvojročnej premlčacej doby. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka subjektívna premlčacia lehota práva na náhradu škody začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri úvahe o tom, kedy sa poškodený dozvedel o škode, podľa ustálenej judikatúry Slovenskej republiky, treba vychádzať z preukázaných vedomostí poškodeného o vzniknutej škode a to o tom, kto za ňu zodpovedá, t. j. kto je zodpovednostným subjektom a o výške škody tak, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. V danom prípade sa žalobca dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá, teda vo vzťahu k žalovanému 3./ najskôr až v momente, keď mu bolo vznesené obvinenie uznesením OR PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 22.09.2014. Až v tomto momente sa žalobca spoľahlivo dozvedel, že žalovaný 3./ je potenciálne zodpovednostným subjektom vo vzťahu k nemu zo zavineného protiprávneho konania. Preto má súd za to, že žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému 3./ riadne a včas, teda v subjektívnej premlčacej dvojročnej lehote, pričom možno polemizovať o tom, či spoľahlivá vedomosť žalobcu o tom, že aj žalovaný 3./ zodpovedá žalobcovi za škodu nenastala až právoplatným odsúdením žalovaného 3./ v trestnom konaní. Námietka premlčania, vznesená žalovaným 3./, nebola preto dôvodná.

34. Preto súd vyhodnocoval okolnosti prípadu a zodpovednosť za škodu len vo vzťahu k žalovanému 1./ a žalovanému 4./, ktorí neboli v rámci trestného konania odsúdení. Žalovaný 1./ z dôvodu, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 23.04.2014, sp. zn. pl. ÚS 4/2014, zamietol návrh generálneho prokurátora na vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu Bardejov I. T. T. a žalovaný 4./ z dôvodu, že potom ako mu bolo dňa 22.09.2014 vznesené obvinenie vyšetrovateľom OR PZ Liptovský Mikuláš, odbor kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: ORP-343/OVK-LM-2012 a toto bolo následne Uznesením Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 21.10.2014, sp. zn. 2 Pv 57/12/5505-29, zrušené, voči žalovanému 4./ trestné stíhanie už vedené nebolo. Pokiaľ sa týka žalovaného 1./ súd ustálil, že zodpovedá sa škodu spoločne so žalovanými 2./ a 3./ Bolo nesporné, že žalovaný 1./ sa zúčastnil silvestrovskej zábavy v roku 2011 v stredisku Liptovia Resort v Liptovskej Porúbke s viacerými svojimi známymi a priateľmi, pričom boli ubytovaní na chatách v tomto rezorte. Akciu inicioval on prostredníctvom pani Y.. Žalovaný 1./ tiež nepoprel, že mal v ten večer oblečenú bundu červenej farby. Nikto iný z útočiacich osôb nemal v ten večer oblečenie uvedenej farby. Z výpovedí svedkov a žalovaných vyplynulo, že ostatné osoby z partie okolo žalovaného 1./ mali oblečenie tmavších farieb. Žalobca vypovedal, že po tom ako sa vrátil z toalety na miesto, kde sa v ten večer tancovalo, prišla k nemu jeho manželka a pristúpil k nim pán v červenej bunde, ktorý mu dal päšťou prvý úder, po ktorom spadol na zem a prevrátil varnicu s čajom. Svedkyňa I. C. vypovedala, že večer tancovali s kamarátkou X. Č. v kruhu s vtedy pre ne neznámymi mužmi, ktorí sa ich pýtali odkiaľ sú, na čo oni odpovedali, že sú domáce a následne muži odpovedali im, že sú z Bratislavy. Potom ako sa jej podarilo odísť z kruhu, kde tancovali, prišla k manželovi a pristúpil k nim obom muž v červenej bunde, ktorý sa pýtal, kto je pán vedľa nej, na čo ona odpovedala, že je to jej priateľ. Muža v červenej bunde zaujímalo, ako dlho sú spolu, na čo ona odpovedala, že 5,5 roka. Vtom muž v červenej bunde dal ranu päšťou do tváre jej manželovi, v dôsledku čoho padol na zem. Túto verziu prvotného napadnutia žalobcu mužom v červenej bunde potvrdil aj svedok M. J.. Pokiaľ bolo namietané, že tento svedok nedokázal usvedčiť ostatných páchatel'ov, s tým sa súd stotožňuje, avšak poznamenáva, že vo vzťahu k žalovaným 2./ a 3./ to bolo vzhľadom na odsudzujúce rozsudky v trestnom konaní bezpredmetné a pokiaľ ide o žalovaného 1./ svedok uviedol, že si pamätá len ten prvý úder, ktorý žalobcovi dal muž v červenej bunde. Podstatnou okolnosťou vo vzťahu k žalovanému 1./ bolo aj to, že už v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej proti žalovaným 2./ a 3./ svedkovia I. C. (predtým Q.) pri výsluchu dňa 31.01.2012, dňa 02.10.2012, aj dňa 01.04.2015, X. Č. pri výsluchu dňa 01.02.2012 a dňa 01.04.2015 a M. J. pri výsluchu dňa 31.01.2012 zhodne popisovali ako prvú útočiacu osobu muža v červenej bunde s čiapkou na hlave. Teda od počiatku začatia trestného stíhania bol žalovaný 1./ identifikovaný ako prvý útočník. Navyše svedkyňa Y. vypovedala v rámci trestného konania, že keď jej dcéra dobehla za nimi do stanu oznámiť, že sa vonku strhla bitka, povedala, že sa bije I. s kamarátom v červenej bunde s bielym pásikom. Rovnako vypovedal na pojednávaní aj svedok C. Y.Č., že dcéra mala uviesť, keď

dobehla do stanu, že C. aj s kamarátom v červenej bunde s bielymi pružkami mali prísť do konfliktu. Z fotografií žurnalizovaných v trestnom spise na čl. 103 a 104 je zrejmé, že žalovaný 1./ bol v ten večer oblečený v červenej bunde. Za veľmi významný dôkaz preukazujúci zodpovednosť žalovaného 1./ vo vzťahu k žalobcovi za spôsobenú škodu, je jeho usvedčenie žalobcom rovnako ako v prípade vyššie spomínaných svedkov už na začiatku trestného stíhania. Žaloba už pri prvom výsluchu v rámci trestného konania dňa 31.01.2012 poskytol popis osoby, ktorá ho prvá napadla tak, že išlo o muža vo veku cca 34 rokov, silnejšej postavy o výške 180 cm, ktorý mal oválnu tvár a na hlave čiapku sa s kombináciou farieb oranžová-červená-biela-čierna, pričom prevládala farba červená, ďalej mal červenú lyžiarsku bundu. Žaloba zároveň túto osobu nakreslil spôsobom totožným s jeho fotografiou (kresba žalovaného 1./ sa v trestnom spise nachádza na čl. 72 a 75), pričom ju nakreslil ešte predtým ako mu bola fotografia predložená, čo je evidentné z trestného spisu, že fotografia žalovaného 1./ a ostatných žalovaných bola do spisu poskytnutá až následne (čl. 103 a nasl. trestného spisu). Je evidentné, že žalobca si prvého útočníka veľmi hodnoverne zapamätal. Pokiaľ by bol žalobca v takom stave opitosti ako popisovali svedkovia C. Y. a P. Y. podľa názoru súdu by nebol schopný si uchovať v pamäti tvár žalovaného 1./ tak detailne, aby ho dokázal tak hodnoverným spôsobom nakresliť. Navyše pri rekogníciách uskutočnených v rámci trestného konania bol žalovaný 1./ zo strany svedkov jednoznačne opoznaný. Pozornosti súdu neušlo ani to, že svedok W.. K. V. pri výsluchu dňa 12.03.2012 neuvádzal nič o tom, že v čase incidentu bol v stane s pani Y. a žalovaným 1./ Až podaním, doručeným vyšetrovateľovi dňa 18.05.2012 doplnil svoju výpoveď o tom, že čas strávil v stane v čase incidentu s C. Y.T., T. T. a P. Y.. Rovnako aj samotný žalovaný 1./ o tejto skutočnosti nevypovedal dňa 16.03.2012, ale uviedol to až dňa 22.04.2013, kde zároveň uviedol, že verifikovať jeho tvrdenie môže práve W.. V. a P. Y.. Táto postupovala rovnako ako svedok V., keď vypovedala dňa 12.03.2012 a dňa 18.05.2012 doplnila písomne svoju výpoveď podaním formálne aj obsahovo totožným s podaním W.. V. zo dňa 18.05.2012. Napokon verzia skutku v časti o prvotnom napadnutí žalobcu takým spôsobom, že tento popisoval ranu päťou do tváre korešponduje aj so závermi znalca C.. I. K., ktorý okrem iných zranení popísal aj zranenie spočívajúce v pomliaždení tváre s opuchom a krvným výronom jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo a pomliaždenie očnej gule vpravo s pourazovou poruchou zorného poľa vpravo, pričom v rámci popisu mechanizmus týchto zranení znalec uviedol úder päťou. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nemal pochybnosti o tom, že žalovaný 1./ je rovnako ako žalovaný 2./ a 3./ zodpovednostným subjektom vo vzťahu k žalobcovi a jeho nároku uplatnenému v tomto konaní. Súd poukazuje aj to, že trestného stíhania voči žalovanému 1./ bolo zastavené z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, v spojení s § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, teda nie z dôvodu, že by sa skutok nestal, alebo že by ho nespáchal obvinený, ale preto, že nebol daný súhlas s trestným stíhaním žalovaného 1./

35. Vo vzťahu k žalovanému 4./ súd ustálil, že v konaní nebola spoľahlivo preukázaná jeho zodpovednosť za škodu vo vzťahu k žalobcovi. Hoci sa v rámci trestného konania pri prvotných výsluchoch podľa vypočutých svedkov I. C., X. Č. a M. J.R., ako aj samotného poškodeného žalobcu pána C. títo sústredili na prvú útočiacu osobu, faktom je, že žalovaného 4./ neopoznal pri rekognícii žiaden z uvedených svedkov, ktorí boli bezprostredne po incidente. Hoci boli aj žalovaní 2./ a 3./ označení ako útočníci až neskôr, títo, na rozdiel od žalovaného 4./, boli trestne stíhaní a právoplatne odsúdení. Žalovaný 4./, ktorému bolo vznesené obvinenie dňa 22.09.2014, následne zrušené uznesením Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš dňa 21.10.2014, napriek tomu, že bol následne v rámci prípravného konania už označovaný ako útočník a svedkovia ho označili ako útočníka aj na hlavnom pojednávaní, obvinenie pre skutok, zo spáchania ktorého boli usvedčení žalovaní 2./ a 3./ mu nikdy nebolo vznesené. Hoci žalovaný 4./ nepopieral, že sa zúčastnil silvestrovskej zábavy v dotknutom rezorte v roku 2011, popieral, že by fyzicky útočil na žalobcu. Za útočníka ho označil žalobca a svedkyňa I. C.T.. Ostatní v konaní vypočutí svedkovia popreli, resp. nevedeli sa spoľahlivo vyjadriť k okolnosti, či žalovaný 4./ útočil na žalobcu, ani to akým spôsobom mal tento útok, ak z jeho strany nastal, bol vedený. Vychádzajúc primárne zo záverov súdov v trestnom konaní (tak prvoinštančného, ako aj druhoinsťančného) a ustálenia skutku v rámci trestného konania, súd nemal v tomto konaní spoľahlivo preukázaný zodpovednostný vzťah žalovaného 4./ vo vzťahu k žalobcovi. Súd poukazuje na to, že vznesenie obvinenia bolo žalovanému 4./ zrušené prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš pre to, že neboli zistené také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné spoľahlivo a presvedčivo stotožniť žalovaného 4./ ako páchatela. Preto vo vzťahu k žalovanému 4./ súd žalobu zamietol.

36. Po tom, ako mal súd jednoznačne preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu u žalovaných 1./ až 3./, t. j. porušenie právnej povinnosti, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a samotnou škodu, ktorá vznikla na strane žalobcu v dôsledku zavineného

protiprávneho konania žalovaných 1./ až 3./, pričom súd v podrobnostiach na preukázanie týchto atribútov odkazuje na vyššie uvedené zdôvodnenie rozhodnutia, posúdil zodpovednosť žalovaných 1./ až 3./ ako solidárnu zodpovednosť, keď voči žalobcovi zodpovedajú spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 438 Občianskeho zákonníka upravuje zodpovednosť za škodu v prípade, ak bola škoda spôsobená viacerými škodcami v dvoch formách, a to ako zodpovednosť solidárnu a zodpovednosť delenú. Solidárna zodpovednosť viacerých subjektov za spôsobenú ujmu je podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka pravidlom, delená zodpovednosť za spôsobenú ujmu je v zmysle § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka výnimkou z tohto všeobecneho pravidla, a preto ju možno vysloviť len v odôvodnených prípadoch. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že solidárnu zodpovednosť treba uplatňovať vtedy, keď nie je namieste uvažovať o delenej zodpovednosti. Podstata solidárnej zodpovednosti spočíva v tom, že ak škoda bola spôsobená dvomi alebo viacerými škodcami, buď súbežnou činnosťou alebo na sebe nezávislou činnosťou s jednou škodou, zodpovedajú za ňu škodcovia spoločne a nerozdielne. Ak je daná príčinná súvislosť medzi konaním každého zo škodcov a škodlivým následkom, za ktorý sa požaduje náhrada, treba aplikovať ustanovenia zákona o solidárnej zodpovednosti. Pri škode spôsobenej viacerými subjektmi dáva zákon prednosť pravidlu solidárnej zodpovednosti voči poskodenejmu s tým, že vo vzájomnom pomere škodcov sa vporiadajú podľa svojej účasti na spôsobení škody (§ 439 Občianskeho zákonníka). Hoci podiel na zraneniach žalobcu bol v prípade protiprávneho konania žalovaného 2./ a žalovaného 3./ iný (rozlíšený v trestnom konaní trvaním práceneschopnosti žalobcu vo vzťahu ku každému z týchto žalovaných rôzne), v prípade žalovaného 1./ nebolo zrejmé, aká je jeho účasť na spôsobenej škode. Pokiaľ žalovaný 1./ poukazoval na to v rámci trestného konania nebolo podľa jeho názoru dôkladne ustálené, aké je skutočné zranenie, ktoré malo byť domnelým skutkom spôsobeným žalobcovi, pokiaľ sa týka jeho osoby, toto zostalo v rámci tohto civilného sporu len v rovine tvrdenia. Je pravdou, že v rámci trestného konania toto ustálené nebolo, ale nebol na to ani žiaden dôvod, keďže žalovaný 1./ v trestnom konaní stíhaný nebol. Tieto skutočnosti mali byť preukázané v tomto konaní. Zo strany žalovaného 1./ nebol navrhnutý žiadny dôkaz, ktorým by preukázal toto svoje tvrdenie, aby bolo možné ustáliť, akou mierou sa podieľa na zraneniach žalobcu. Za situácie, keď mal súd preukázanú účasť na spôsobenej škode len u žalovaných 2./ a 3./ vychádzajúc zo záverov znaleckých posudkov, vyhotovených v rámci trestného konania, u žalovaného 1./ túto účasť ustáliť bez navrhnutia relevantných dôkazov nemohol. Súd poznamenáva, že nie je povinnosťou žalobcu, ako poškodeného, aby preukazoval podiel viny každého zo žalovaných jednotlivito. Zmyslom solidárnej zodpovednosti viacerých zodpovedných subjektov za spôsobenú ujmu je prehlbiť ich zodpovednosť a dôsledne zabezpečiť ochranu práv toho, komu bola ujma spôsobená; spoločná a nerozdielna zodpovednosť totiž znamená, že zodpovedné subjekty sú povinné zaplatiť celú náhradu ujmy spoločne s tým, že dotknutý subjekt je oprávnený požadovať jej zaplatenie od ktorehokolvek zodpovedného subjektu a dlh zanika v rozsahu, v ktorom bol niektorým z nich splnený. Ustanovenie § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka poskytuje poškodenému teda ochranu, že v každom prípade sa pri viacerých škodcoch, ktorí sú účastní škody, uplatňuje solidárna zodpovednosť, že za spôsobenú škodu zodpovedajú spoločne a nerozdielne, pričom delená zodpovednosť škodcov je výnimkou z tohto pravidla. Pokiaľ nie je preukázaná účasť každého zo žalovaných na spôsobenej škode, zodpovedajú za škodu spoločne a nerozdielne, čo je aj súdny prípad. Následne špeciálne ustanovenie § 439 Občianskeho zákonníka zakladá medzi spoločne zodpovednými subjektmi pravidlo vzájomného vporiadania sa podľa pomeru ich účasti na ujme. Ak jeden zo solidárne zodpovedných subjektov nahradí dotknutému subjektu viac, než zodpovedá jeho účasti na vzniku ujmy, má právo žiadať adekvátnu časť plnenia od ďalších zodpovedných subjektov v rozsahu vyplývajúcom z ich účasti na spôsobení ujmy. Ustanovenie § 439 Občianskeho zákonníka obsahuje úpravu (iba) vnútorných pomerov spoločne zodpovedných subjektov, teda úpravu, ktorá sa navonok nedotýka ich celkovej povinnosti vo vzťahu k tomu, komu bola spôsobená ujma. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd zaviazal žalovaných 1./ až 3./ nahradiť žalobcovi škodu spoločne a nerozdielne, nakoľko boli pre takýto postup splnené všetky zákonné podmienky.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Úspech žalobcu v tomto spore je 57,36 % (čo do sumy 1.414,80 eur titulom bolestného a čo do sumy 949,46 eur titulom ušlého zisku), jeho neúspech 42,64 % a ich pomer je 14,72 % v prospech žalobcu. Preto súd žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 14,72 %. Súd zaviazal na náhradu trov konania voči žalobcovi spoločne a nerozdielne iba žalovaných 1./ a 3./ Napriek tomu, že súd zaviazal na zaplatenie priznaného nároku aj žalovaného 2./ spoločne so žalovanými 1./ a 3./, žalovaného 2./ nezaviazal na náhradu trov konania voči žalobcovi z dôvodov podľa § 257 CSP. Súd prihliadol na tú skutočnosť, že žalovaný 2./ uhradil

žalobcovi celú sumu bolestného vo výške 1.414,80 eur a ako vyplynulo z dokazovania v celom rozsahu nahradil Sociálnej poisťovni aj vyplatené nemocenské vo výške celkovo 2.898,70 eur. Súd tieto okolnosti na strane žalovaného 2./ a jeho postoj v tomto konaní vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa, keď sa súdu javilo ako spravodlivé, aby nebol zaviazaný na náhradu trov konania voči žalobcovi, hoci tento bol vo vzťahu k nemu čiastočne úspešný. Podľa § 255 CSP súd rozhodol o náhrade trov konania aj vo vzťahu žalobcu a žalovaného 4./. Keďže žaloba voči žalovanému 4./ bola zamietnutá, žalovaný 4./ bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto súd žalobcu zaviazal na plnú náhradu trov konania voči žalovanému 4./. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.